

INFORME SOBRE ELS CAMPS DE TREBALL ALS
AIGUAMOLLS DE L'EMPORDA.

Setembre de 1.984.

1. Organització del campament.
2. Els objectius.
3. Finançament i dedicació de funcionaris de l'Ajuntament.
4. Finançament general de l'activitat.
5. Sistema d'inscripció, quotes i beques.
6. Titularitat institucional i relacions amb la Generalitat.
7. Valoració del profit obtingut per la ciutat de Girona.
8. Avaluació qualitativa.
9. Prospectiva.

1. Organització del campament.

1.1 Procés d'organització

Va iniciar-se el mes de desembre de 1.983 reunint un grup de 25 persones -monitors, ajudants i biòlegs- per tal d'establir les bases generals del projecte dels 4 camps de treball.

A l'annex I s'hi recullen els documents de treball entregats a totes les persones implicades en l'esmentada reunió. Lògicament, es tracta de documents molt genèrics que plantegen els principals problemes -esbós de les activitats i marcs horaris, llistats d'activitats a desenvolupar, aspectes de la infraestructura material que es preveïen i calendaris de treball per als equips de monitors-.

A partir d'aquest moment, el ritme de treball va establir-se de la següent manera:

- una sortida de treball -diumenge- de tots els implicats per tal d'anar concretant sobre el terreny les solucions als diversos problemes relatius a les activitats, a les descobertes, als treballs propis d'un camp de treball, etc.

aquestes sortides es completaven -a les tardes- amb una reunió plenària en la que es posaven en comú els acords dels diferents equips de monitors ja que s'havia constituït un equip per a cada torn.

- una reunió quinzenal de cada un dels quatre equips de monitors en la que s'anava configurant el programa de treballs i d'activitats de cada un dels quatre torns.

1.2 Esquema organitzatiu definitiu

No tinc informació exhaustiva sobre els quatre torns. En canvi, sí que en tinc de relativa al segon torn -que és aquell en el que intervenia de forma més directa i on hi havia la participació proporcional més elevada de nois de Girona-.

Pel que fa a aquest torn -que d'alguna manera va suggerir pautes de discussió als altres tres- pot veure's l'annex III on s'hi recullen els acords finals relatius al calendari d'activitats, l'horari bàsic, l'organització dels serveis del campament, els criteris rectors de la formació dels grups, l'esquema del joc de simulació que es preveïa desenvolupar i la llista dels treballs a efectuar en el camp de treball.

1.3 Problemes més rellevants que varen aparèixer en el treball d'organització previ a l'activitat.

- El fet d'ésser una activitat projectada amb mentalitat d'Ajuntament -per entendre'ns- i finançada i regida amb mentalitat de Generalitat (major distància, abandó dels monitors, manca d'atenció al concret) va provocar molts petits conflictes que es solien resoldre mitjançant telefonades airades i pacificació immediata.

Dic petits conflictes, però no voldria minimitzar-los. Eren petits perquè eren relatius a qüestions concretes, però, des del meu punt de mira, moltes de les qüestions objectes de discussió, tenien una rellevància educativa que penso que els meus interlocutors no percebien -per les raons que siguin- amb la profunditat que jo requeriria.

- El fet que l'activitat fos encomanada -pel que fa a la direcció- a una persona contractada per la Generalitat però, d'altra banda, col.laboradora habitual de l'Ajuntament -Francesc Grau-, va deixar aquesta persona en una situació ambigua que no va contribuir gaire a la presa de decisions pràctiques.

- L'absència dels tècnics i responsables de la Generalitat al llarg del procés d'organització.

De cap manera voldria imputar-los responsabilitats personals, però tinc la sensació que ho vivien d'esquitllada. Pot haver-hi dues raons, o tres:

- el grup que havia d'executar l'activitat és un grup efectivament tancat, poc permeable a presències estranyes i, en aquest sentit, pot ésser que els responsables de la Generalitat es sentissin exclosos o tractats de forma poc deferent
- algunes ambigüetats i malentesos varen agreujar aquesta situació: per exemple, les vacil·lacions sobre el nombre de monitors a contractar el que va produir, per exemple, que aquests reduïssin la seva retribució per tal de no excloure ningú
- el fet que els responsables de la Generalitat haguessin d'organitzar moltes activitats i molt diverses, el que, possiblement, els dispersava i els feia difícil d'ésser suficientment presents en cada una
- l'estil de fer propi de les persones que treballen actualment a la Direcció de Joventut que em penso que és distant.

2. Els objectius del campament.

2.1 Objectius genèrics

El salt d'organitzar un únic camp per a nens a organitzar-ne quatre, tres per a joves i un per a nens, responia a un grau de motivacions massa diverses:

- l'interès per consolidar el que podríem dir-ne activitats de vacances "especialitzades" -en aquest cas, relatives a la natura-
- l'existència a Girona d'un grup de persones amb capacitat tècnica i talla humana suficient per desenvolupar aquestes activitats de forma satisfactòria,
- la conjuntura de la recent creació del Parc dels Aiguamolls en el que ja s'hi havia fet una activitat l'estiu anterior - amb el que això comporta d'establiment de vincles personals, de gènesi de projectes de continuïtat, de decisió d'aprofundir en les possibilitats d'una especialització, etc.-
- les converses amb els S.I.T.T. de Joventut i la coincidència d'interessos -els convenia de tenir la possibilitat d'oferir activitats "de nivell" a la direcció General i ens convenia de poder oferir a nois de Girona serveis que no resultessin gravosos per a l'Ajuntament-
- indubtablement, motivacions personals

2.2 Objectius relatius al projecte d'educació.

Al document annex II s'hi troben establerts els objectius que va donar-se l'equip de monitors que va intervenir en el segon torn -recordo que és el que va comptar amb una major participació de l'Ajuntament i amb una proporció major de participants gironins-

Aquesta concreció dels objectius -que és específica d'un dels torns- va servir de pauta als restants.

3. Finançament i dedicació de funcionaris de l'Ajuntament.

L'aportació de l'Ajuntament a l'organització d'aquest servei és quantificable en tres aspectes:

3.1 L'aportació de 3.747 pts., corresponents a les 13/528 parts de l'assegurança d'accidents.

Aquestes 13 assegurances varen tramitar-se en previsió d'un excés d'inscripcions que s'explicarà a l'anuntat corresponent al sistema d'inscripció, quotes i beques. La resta de les assegurances eren cobertes pel contracte genèric de la Generalitat.

3.2 Dos viatges de camioneta de les brigades municipals per tal de resoldre el transport d'equipament pesant necessari pel muntatge del campament.

3.3 La dedicació de Joaquim Franch durant quinze dies fainers durant el campament i, d'un global dispers que pot calcular-se en quinze dies més. El valor d'aquesta aportació és de 139.805 pessetes en sou brut i de 112.356 pessetes en sou net.

A part d'aquestes aportacions quantificables, n'hi ha d'altres que em sembla necessari especificar:

3.4 El préstec al campament d'alguns materials per a equipar el campament: taulons de les brigades, murals, etc.

3.5 La dedicació adicional de Joaquim Franch fora de les hores de treball:

- sis diumenges
- reunió setmanal durant set mesos
- visita al campament tardes alternes durant el primer torn per tal d'assegurar una bona arrencada de l'activitat: sis visites, benzina inclosa
- el motor d'un Land Rover destrossat pels sabotatges que varen produir-se durant el tercer torn: el Land Rover era el meu

4. Finançament general de l'activitat.

La titularitat de l'activitat -i per tant, els costos- ha estat de l'Institut Català de Serveis a la Joventut (Generalitat) en col.laboració que constava a tots els documents i cartells amb l'Ajuntament de Girona, el Parc dels Aiguemolls i els Ajuntaments dels pobles veïns.

Aquest finançament cobria totes les despeses pròpies d'una activitat com aquesta excepte les que ja s'han esmentat a l'apartat anterior i les que citaré ara:

- 4.1 La retribució de quatre dels monitors. Això és degut a que la Generalitat va comprometre's inicialment a un nombre determinat de contractes que va rebreixar posteriorment. Els monitors i altres persones implicades varen decidir de:
- reduir el seu sou per tal de no haver d'excloure a ningú que hagués iniciat el procés de preparació,
 - cercar altres fonts d'ingressos: en concret es pensava en
 - la venda d'uns bolígrafs serigrafats amb el rètol "aiguamolls de l'Empordà"
 - l'organització d'un festival al final dels quatre torns que va suspendre's arran de produir-se l'accident.
- 4.2 El problema generat per l'incompliment per part de la Generalitat del compromís verbal que s'havia adquirit -ells diuen que "no se'n recorden"- respecte del nombre de participants en el segon torn.

L'incompliment deixava fora del camp 40 nois de Girona i de Figueres en benefici d'altres serveis territorials. La nostra opció -per cert, del tot irregular- va ésser la d'acollir el nombre previst dels nostres nois i de procurar de cobrir el cost corresponent per dues vies:

- cobrar-los la mateixa quota que la que percep la Generalitat en un camp de treball: 3.300 pessetes,
 - recórrer a les fonts d'ingressos esmentades per tal de cobrir la diferència entre un ingrés de 3.500 pessetes i un cost estimat de 11.000 per noi: això, multiplicat per 40 nois feia preveure un dèficit de 300.000 pessetes.
- 4.3 El problema, que resta pendent de saber les xifres definitives d'ingressos per les vies del bolígraf, de pagar les reparacions dels automòbils malmesos ja que sembla que la Generalitat no se'n vol fer càrrec.

5. Sistema d'inscripció, quotes i baques.

La inscripció normal s'efectuava pels canals que són habituals en les activitats organitzades per l'Institut Català de Serveis a la Joventut i que es basen en l'aplicació d'unes quotes de proporcionalitat a cada un dels Serveis Territorials.

La quota fixada per a la participació al campament era de 3.500 pessetes.

Els torns primer, tercer i quart vanen cenyir-se estrictament a aquestes bases efectuant-se la inscripció als diversos SS.TT. de Catalunya d'acord amb els mòduls numèrics assignats a cada un i, pel que diuen, establint com a criteri de prioritat en la inscripció el de l'ordre de les sol.licituds.

Al segon torn -ofert a nens menors de 15 anys- va produir-se una situació atípica per l'incompliment -oblit diuen ells- per part de la Generalitat de les condicions pactades sobre els mòduls numèrics que haurien de correspondre a cada circumscripció. A continuació, la comparació entre l'acord verbal -posteriorment menystingut per la Generalitat- i els mòduls que la Generalitat imposava com a definitius:

	Acord verbal	Mòduls Gralitat.
Nois de Girona	20	15
Nois de IAEDEN/Figuères	20	15
Nois de l'àrea del Parc	20	20
Nois de la resta de Catalunya	--	10

El canvi de criteri, que va ésser adoptat unilateralment, constituïa una injustícia en el sentit que -en apropiar-se l'activitat la Generalitat- imposava els seus propis mòduls oblidant que les persones que la feien possible són o bé membres de la IAEDEN, o bé ciutadans de Girona. I, a més a més, arrel del bon resultat de l'activitat l'any anterior, la demanda havia augmentat tant a Girona com a Figueres i hi havia un cert compromís moral de la IAEDEN i de l'Associació de Naturalistes de Girona envers els seus socis, essent difícil de justificar el fet de no donar resposta a aquesta demanda

Adicionalment, des de la perspectiva dels SS.TT. del Medi Natural -que feia contribucions d'equipament als camps de treball- i des de la direcció del Parc dels Aiguamolls, es plantejava la insuficiència de les 20 places atorgades als pobles de l'àrea del Parc als que es pretenia de proporcionar un mínim de satisfaccions -que es xifraven en l'ofariment de 3 places a cada poble-, el que implicava el pas d'un oferiment de 20 places a 27.

Davant de la situació d'impasse creada, l'opció pràctica que es va prendre va ésser -comptant amb el que podríem dir-ne un consentiment passiu dels SS.TT. de Joventut- la d'ampliar el nombre de places des de 60 nois fins a 100, amb el ben entès que els organitzadors ens comprometiem a no afectar el pressupost de despeses previst per la Generalitat. La conseqüència immediata d'aquesta decissió va esdevenir el problema del finançament de les 40 places no pressupostades, que admetia tres vies:

- el cobrament als 40 nois del cost real del campament -xifrat en 11.000 pessetes-; l'opinió majoritària dels monitors -no pas la meua- va ésser que tothom havia de pagar el mateix, és a dir les 3.500 pessetes que percep la Generalitat, el que generava un dèficit segur de 300.000.
- per tal de cobrir el dèficit només hi havia dues solucions:
 - l'estalvi de despeses previstes, de forma que allò estimat per a un total de 240 nois arribés dins del possible a cobrir les necessitats de 280; aquesta gestió era encomanada al cap del campament contractat per la Generalitat, el Sr. Francesc Grau,
 - l'obtenció d'ingressos addicionals per les vies ja esmentades de la venda d'uns bolígrafs i de l'organització d'un festival

Veure al full següent quadre amb la composició, per zones, de la població usuària dels quatre camps.

Hom notarà que, el segon torn, el nombre de barcelonins presents al camp és superior a l'acordat. Això és el resultat de

sions provinents de la Generalitat, que va saltar-se els criteris que ella mateixa havia dictat per tal de satisfer compromisos d'alguns càrrecs de l'Institut Català de Serveis a la Joventut i/o de la pròpia Direcció General: almenys aquesta és la resposta que vaig obtenir en el moment de manifestar la meua protesta.

Pel que fa al procediment d'inscripció, nosaltres varem tenir incidència únicament al segon torn en el que varem poder controlar les inscripcions corresponents a Girona, a la Iaeden i als pobles del Parc -i cap control pel que fa a la resta de Catalunya, que ho feia la Generalitat-. En la pràctica, això va gestionar-se de la següent manera:

- pel que fa a la IAEDEN, en Jordi Sargatal, en qualitat de president de la mateixa, va moure la secretaria d'aquest organisme per tal de cobrir el seu cupo;
- pel que fa als pobles del Parc, el mateix Jordi Sargatal, en qualitat de director del Parc, va comunicar als alcaldes dels pobles que en són beneficiats la disponibilitat de tres places per poble; val a dir que dos dels pobles no varen fer ús de les places que els pertocaven;
- pel que fa a Girona, varem obrir el procés normal d'inscripció el dia 7 de maig -no sé si la data exacta era aquesta, en tot cas era el mateix dia que va obrir-se la inscripció a les colònies de l'Ajuntament-.

A resultes d'algun malentès del que em vull desentendre, la Generalitat havia acceptat inscripcions des del dia 2 de maig i ens les va imposar alterant d'aquesta manera -encara que poc substancialment, ja que es tractava de 4 ó 5 nois- el nostre criteri que era:

- obrir la inscripció el dia fixat
- atorgar les places per ordre d'inscripció
- obrir una llista d'espera per l'eventualitat que es produïssin baixes, que se'n varen produir.

Per dir tota la veritat, cal afegir que personalment vaig cuidar-me d'advertir amb temps alguns nois i noies per tal que no fessin tard a la inscripció. En xifres foren:

- una dotzena dels assistents l'any anterior
- l'equip d'educadors del Tribunal Tutelar
- els nois de 8è. d'Egb del col·legi del Pont, amb els que havia fet alguna activitat

També s'ha de dir que la Generalitat i la Iaeden varen acceptar inscripcions irregulars en el sentit que els nois no com-

plien en algun cas els requisits d'edat mínima.

6. Titularitat institucional i relacions amb la Generalitat.

La història de les relacions amb la Generalitat ha estat senyalada, des del meu punt de mira, per l'ambigüetat. Intentaré resumir-la:

6.1 Converses inicials

Alfons Martinell i Joaquim Franch, per part de l'Ajuntament, varem tenir converses amb Paco Pérez i Jordi Girbau, per part de la Generalitat, intentant d'establir un marc ampli útil per a col.laborar de veritat en l'organització d'activitats: la nostra sensació -suposo que ha de parlar-se de sensacions- és la de que no tenien interès en una col.laboració en profunditat i que, en canvi, pretenien de seleccionar aquells dels nostres oferiments que els podrien resultar més rentables i que eren prou concretats en aquelles dates de desembre.

A una d'aquestes converses va intervenir-hi el Sr. Salellas, insinuant-se en aquell moment el requeriment de la Generalitat de signar un protocol de col.laboració.

6.2 Desenvolupament general del treball.

Establert que la col.laboració restava circumscribida a l'organització dels quatre camps de treball als Aiguamolls, Joaquim Franch va prendre la representació concreta -en el sentit de gestió del projecte- de l'Ajuntament.

Aquí s'inicià una història de despropòsits, malentesos o incompliments -no voldria ésser injust, però tampoc massa comprensiu. La Generalitat va mantenir acords sobre:

- nombre de monitors a contractar,
- nombre de nois proporcional a cada circumscripció territorial -en detriment d'acords verbals que afavorien Girona-.

Això va originar discussions molt aspres i les solucions que s'exposen a l'apartat 5.

6.3 Desenllaç i no signatura d'un protocol

A vuit dies de l'inici de l'activitat ens trobavem que:

- no hi havia cap protocol de col.laboració signat
- la infraestructura material del camp era penjada del cel

Val a dir que, mentrestant i al llarg de sis mesos, jo havia tirat endavant l'elaboració d'un projecte concret, la formació dels equips de monitors i la consolidació dels mateixos, la preparació dels guions de treball que són annexos.

En aquell moment i en aquelles circumstàncies, teniem al cim de la taula dos documents:

- les demandes materials del director contractat del camp Sr. Francesc Grau (annex VII)
- un esborrany de protocol de col.laboració que ens va semblar impresentable per dues raons:
 - manifestava no valorar gairebé gens la contribució feta des de l'Ajuntament quan, crec, si l'activitat era possible això es devia a que una persona de l'Ajuntament l'havia impulsada -fos a hores de treball o en altres hores-,
 - com a conseqüència d'aquesta menysvaloració, el document (annex VIII) intentava d'escarraper contribucions materials de l'Ajuntament que no eren prou precisades i que podien posar-nos en situacions de compromís presupostari que no podiem acceptar de cap manera.

En aquella discussió hi eren presents per part de l'Ajuntament els Srs. Salellas, Martinell i Franch i per part de la Generalitat els senyors Pérez, Girbau i el director del camp.

Atesa la urgència, va passar al davant de cap altra consideració la necessitat de muntar el camp i varem acordar coses com tendes, taules, taulons, transports ...

Dos dies abans del campament, varen descarregar-se uns camions plens de material a l'entrada d'un bosc i una brigada de monitors, amics i voluntaris diversos varen treballar dos dies com a bojos per deixar-ho tot a punt.

I el protocol que la Generalitat reclamava va restar sense signatura

7. Valoració del profit obtingut per la ciutat de Girona

Entenc que la ciutat de Girona ha obtingut profit quantificable en els següents aspectes:

- monitors: 9 joves gironins (i dos de la rodalia associats a l'Associació de Naturalistes), sobre un total de 15 monitors -el que implica una proporció del 60% o del 73% segons si es contempla el fet de residir a Girona o també el d'ésser membre d'entitats gironines- han tingut accés a:
 - treball remunerat durant l'estiu -molts d'ells un mes-,
 - possibilitats d'aprofundiment professional com a mestres o com a biòlegs,
 - feines de real responsabilitat en un context d'exigència elevada,
- ajudants de monitor: 3 joves gironins han participat als camps com a ajudants -50% dels que hi han intervingut- han tingut accés a:
 - manutenció -ja que no remuneració-
 - possibilitats de contacte amb altres joves més grans que ells, amb mestres, amb biòlegs, etc.
 - possibilitat de mesurar els seus interessos i d'entrenar-se en un treball que diuen que volen fer
- adolescents i joves: 21 adolescents de les 120 places ofertes -no sé si varen cobrir-se integralment- el que representa un 17,5 % del total.

només dos joves al camp internacional -oferia 18 places per catalans-, el que representa una proporció de 11%
- nens: ~~32~~⁴¹ nens gironins o d'entitats gironines sobre un total de 99 places del 2on. torn, el que representa el ~~32%~~^{41,1%}
- sobre el total d'usuaris, el nombre de gironins ha estat de 64 el que representa un 22,9% o el 27% si s'exclou la part ^{Fluix} ~~Fluix~~ ^{ció} ~~ció~~ ^{exchanger} ~~exchanger~~
- si es contemplés el conjunt de les comarques gironines, la proporció és significativament més favorable i deu situar-se a l'entorn del 50%

Tot això contra un cost estimable en un màxim de 143.652 pts. i dos viatges de camió.

Una comparació senzilla pot esbossar-se en el quadre se-

güant:

	1 Colònia de l'Ajuntament	2 Camps dels Aiguemolls
Nº usuaris gironins	50	64 (1)
Cost Ajuntament	340.000	143.552
Preu pagat per l'usuari (2)	7.200	3.500
Cost per noi a càrrec de l'Ajuntament	6.500	7.000 2.243

- (1) Sense comptar-hi els monitors ni ajudants que han trobat el que volien i no ens ha costat res.
- (2) Usuari igual a gironí que es rescu la butxeca. No s'hi compten les beques.

S'ha de dir que la comparació efectuada és desigual: d'una banda hi ha el que va presupostar-se per a les Colònies de l'Ajuntament -que no és exactament el que va passar- i de l'altra banda hi ha els resultats dels camps dels Aiguemolls.

De totes passades, la comparació dels costos, tant per a l'Ajuntament com per als ciutadans que han utilitzat aquests serveis es decanta clarament.

8. Avaluació qualitativa

Forçosament, les consideracions següents tenen una component de subjectivitat, oi?.

8.1 Els campaments són preparats de forma seriosa: una ullada als annexos IV, V i VI en els que s'hi recull el material preparat abans del campament pot donar una mesura d'aquesta afirmació.

Amb això, crec que s'aconsegueix un benefici poc palpable, però que podria incloure's a l'apartat anterior: crec que, en aquests moments Girona està donant la pauta pel que fa a la filosofia i l'organització dels esplais i de les activitats d'estiu; algunes mostres:

- els annexos esmentats: no hi ha a Catalunya cap altra activitat preparada amb tanta precissió
- l'experiència de l'any passat als mateixos Aiguanelles va ésser presentada al Premi Artur Martíorell -convocat per la Direcció General de la Joventut- i va guanyar-lo.
- acaba de sortir al mercat un llibre signat per les dues persones que treballen a l'Ajuntament en aquest camp i ha tingut una acollida molt bona

X Vull dir que, en aquest terreny, hi ha "escola" pròpia: se'ns demana amb freqüència articles, conferències i participació a jornades o congressos i diria que se sol esperar molt de no saltres i que aquestes activitats, tal com les organitzem, serveixen de pauta a molts d'altres.

8.2 Els campaments "alteren" els nois: els deixen diferents.

La riquesa i la intensitat de la experiència que hi poden viure no els deixa de cap forma insensibles. Tinc constància que en aquests moments hi ha dos grups de nens que s'organitzen per seguir activitats durant l'hivern, que n'hi ha un altre que emet per ràdio setmanalment i que alguns dels joves s'organitzen de manera que jo qualificaria d'excessivament combativa per tal de, diuen ells, "defensar la terra", mentre que altres estan desembordissant una casa de la vall de St. Daniel per tal d'instal·lar-hi un centre de recuperació de selvatgines ferides.

Això no hem de considerar-ho un mèrit només nostre. Ho atribuiria, certament, a que els camps combinen correctament l'ex-

periència sensible amb l'experiència científica o tècnica, el treball amb la descoberta ... de tal manera que l'experiència global és equilibrada i enriquidora. Però ha d'atribuir-se, sobretot, al contacte que al llarg del campament els nois poden tenir amb la personalitat d'en Jordi Sergatal i alguns dels seus col.laboradors i, de forma menys rellevant, als contactes eventuale amb "petums" nacionals o forànies que ens visiten -per exemple, aquest any ha vingut el Sr. Axel, que és la primera autoritat mundial en matèria de zona humides i l'autor de l'ordenació de Doñana-

8.3 Els campaments no resolen alguns problemes que podrien contribuir a resoldre.

En general, constatem que els nostres nois tenen una escassa capacitat per a viure amb autonomia, per ordenar-se allò que és seu, que són mancats d'hàbits elementals d'ordre domèstic.

Tot i haver-ho detectat l'any passat i haver plantejat la qüestió amb certa profunditat -veure, si es vol, l'annex II-, tot i haver cercat alguns monitors més predisposats a copsar aquest problema, crec que no s'hi ha incidit suficientment.

Totes les activitats de vacances especialitzades -p.ex. les colònies musicals o les campaments que ens ocupen- han de trobar un equilibri entre l'aportació "especialitzada" que els monitors tendeixen a subratllar excessivament i una altra mena d'aportació gens especial que consisteix a l'atenció genèrica a les necessitats de tots els nois i noies: necessitats de seguretat, d'ordre, d'emmarcament de les situacions, d'adquisició d'hàbits ...

Per bé que opino que el nivell qualitatiu que s'assoleix és molt per sobre de la mitjana de les activitats que es desenvolupen al nostre país, també crec que encara fem curt i que caldrà un esforç més intens de persuasió dels monitors en el sentit que han d'atendre més globalment els nois.

Creo que l'accident que ha patit un noi hagués estat menys probable cas que totyom hagués estat més convençut de la necessitat de donar als nois unes referències més estrictes. Però tampoc no ha de magnificar-se: durant 60 dies hi ha hagut 60 nois en bicicleta per les carreteres i això vol dir que hi ha hagut 3.600 viatges matí i tarda, i a més a més s'ha treballat amb tractors, amb retros, s'ha hagut de manipular eines de tall i, de vegades, ho ha treballat dalt d'arbres de 4 i 5 metres: hi ha molt de risc, no hi ha hagut tanta imprevisió.

9. Prospectiva

Si bé aquest anàlisi no ha estat requerit a l'informe, penso que val la pena d'afegir-lo

9.1 Consideracions generals

- les activitats d'estiu especialitzades tenen futur: la colònia i el campament convencionals torquen sobre i manifesten limitacions
- d'entre les activitats especialitzades, hem comprovat que les relatives a l'ecologia obtenen un ressò molt profund en nens, adolescents i joves; ho atribuiria a dues raons:
 - la natura atrau
 - la problemàtica ecològica és sentida amb facilitat pels nois i, a més a més, els permet una acció que no és només lúdica sinó que els compromet amb construir el seu país

9.2 Triumfos que tenim a les mans

- aquesta línia d'activitat s'ha iniciat a Girona i s'ha iniciat raonablement bé; això vol dir:
 - l'activitat té una demanda creixent
 - Girona podria sentir-la com a pròpia: en aquest moment exporta un model d'activitat i una pedagogia que sembla que s'hi ajusta
- l'excel·lència de les relacions amb Jordi Margatal i amb el Parc dels Aiguamolls augura la possibilitat de continuïtat i d'aprofundiment (1)
- a l'Ajuntament hi ha una persona molt motivada a propòsit d'aquesta temàtica -les motivacions fan de mal desapropietar-
- a Girona hi ha un "cos" de joves sensibles a la temàtica i predisposats a posar-hi el coll, com ho han demostrat durant dos estius

(1). Com que el Parc necessita treballs, els camps als Aiguamolls seguiran amb o sense l'Ajuntament.

9.3 Hipòtesis possibles

A. El mes de setembre és un mes perdut pels estudiants d'ensenyament mitjà: l'estiu admet 6 i no 4 camps de treball.

La setmana de Pasqua admet també un camp o dos de simultanis.

I això, a la gent del Parc, els fa falta.

B. D'aquest volum potencial d'activitats organitzables se'n poden fer diversos usos:

B.1 El Parc i els SS.TT. de Joventut es posen d'acord prescindint de l'Ajuntament per tal d'organitzar les seves activitats com a joves

B.2 Els mateixos es posen d'acord comptant amb l'Ajuntament que té encara alguns trumfos a les mans i es força la quota dels participants gironins

B.3 L'Ajuntament i el Parc es posen d'acord prescindint dels SS.TT. de Joventut

Crec que B.1 no ens interessa i que B.3 ens sortiria més a car

C. Conseqüentment, suggeriria un acord a tres bandes en el que ens reservessim:

1er. La direcció pedagògica i la intervenció ^{en l'elecció} _{de monitors.}

2on. Unes quotes de nombre de participants

3er. La possibilitat d'oferir activitats a nens i no únicament a joves

4rt. Un acord específic amb el Parc en el sentit que oferissin activitats d'un dia o de dos/tres dies a les escoles de Girona: la zona dels Aiguamolls permet un treball de camp riquíssim de les Ciències Naturals

Voldria subratllar que el Parc -que és una mica la mare dels nous- no necessita l'Ajuntament de Girona i que els SS.TT. de Joventut tenen la pretensió de que tampoc el necessiten, de manera que l'acord segons la hipòtesi B.1 no és pas impossible: si es produeix, crec que Girona haurà perdut una bona oportunitat i que l'activitat sofrirà una degradació